

WAT DOE JE ALS EEN PLEEGKIND GEEN CONTACT WIL MET OUDERS

1. Ten eerste is **eigen houding van de pleegouders** belangrijk. Positioneer het contact met ouders als een vanzelfsprekendheid die bij het leven van het pleegkind hoort.
 - a. Spreek zelf nooit in bijzijn van het pleegkind negatief over ouders of over de bezoekenregeling.
 - b. Als pleegouder heb je de taak om ouders een plek te geven in het leven van een pleegkind. Met andere woorden: Een gezamenlijke wereld creëren.
 - c. Wees je bewust van je **voorbeeldfunctie**, dus respectvol bejegenen van ouders is daarbij erg belangrijk.
2. Als een kind geen contact wil met zijn ouder(s) gaat het vooral om het proces dat in het hoofd van het kind omgaat. Wat maakt dat het kind geen contact wil? Waarom denkt het kind zo? Dit proces moet begeleid worden. Praat erover met het kind. Leef het voor dat het normaal is dat je contact hebt met je ouders; leef er samen naar toe. Onderzoek wat de blokkades zijn en ga, zo mogelijk met het kind samen, op zoek naar mogelijke oplossingen.
 - a. Luister naar wat je pleegkind vertelt, **neem het serieus, toon begrip**. Kind vanaf ongeveer 8 jaar (verschilt uiteraard per kind) kan meer overstijgend denken en daarmee een mening vormen over het contact. Vanaf 12 jaar moeten jongeren gehoord worden, vanaf 16 jaar beslissen jongeren zelf.
 - b. Vraag aan jonge kinderen niet waarom het kind niet wil; dat is vaak te moeilijk te beantwoorden. **Praat erover wat fijn is aan het bezoek en wat voor het kind niet fijn is**. Onderzoek wat het kind lastig vindt en wat zou helpen om het makkelijker te maken.
 - c. Praat eventueel gedrag van ouders waar kinderen last van hebben niet goed en **verzin geen excuses**.
 - d. Zijn er signalen dat je pleegkind zich onveilig voelt tijdens de bezoeken; bespreek dit. **Ernstige onveiligheid is altijd reden tot verandering**.
 - e. Bespreek wat het kind zou kunnen doen als het zich verveelt of als het zich niet fijn voelt. Dit kan ook met ouders besproken worden, bijvoorbeeld door de pleegzorgbegeleider.
3. Bespreek het altijd met de pleegzorgbegeleider. Bij OTS en voogdij bepaald de (gezins) voogd mede de omgang. Zoek samen naar oplossingen.

- a. Samen met de gezinsvoogd of pleegzorgbegeleider kan je afspraken maken wat je pleegkind zou helpen om zich veiliger te voelen tijdens de bezoek momenten; **andere locatie, kortere duur, begeleid contact** etc.
 - b. **Observeer het gedrag van het kind** na en voorafgaand aan de bezoeken. Verandering in gedrag is normaal maar er zijn gradaties. Bij zorgen, bespreek dit met je pleegzorgbegeleider.
 - c. **Zorg voor veel voorspelbaarheid en structuur** rondom de bezoekenregeling. Alleen dan kun je goed het gedrag voor/na de bezoekenregeling observeren. Verandering in gedrag hoort bij het verwerkingsproces, maar het zou in de loop van de tijd wel minder moeten worden.
 - d. Vraag je af of er sprake is van een (onbewuste) strijd tussen pleegouders en ouders. **Voelt het kind dat het partij moet kiezen**. Is het verzet tegen de bezoekenregeling een uiting van loyaliteit aan de pleegouders.
 - e. Geen contact levert op termijn op dat kinderen zich **geen beeld hebben kunnen vormen van hun ouders** met hun mogelijkheden en onmogelijkheden. Belangrijke boodschap kan zijn: "Ik weet dat het moeilijk voor je is om op bezoek te gaan, maar ik denk echt dat het uiteindelijk goed voor je is"
 - f. Als het pleegkind echt pertinent geen contact meer wil stimuleer het kind er met de **gezinsvoogd** over te praten en zijn bezwaren duidelijk te maken. Hij kan het dan ook aan de **kinderrechter voorleggen die een bindende beslissing neemt over de bezoekenregeling**.
 - g. Als een kind geen contact met de ouder wil, kun je **samen met het kind naar alternatieven in de familie zoeken**. Welk familielid kan wel als rode draad met het kind mee gaan/blijven lopen? Denk hierbij out of the box, blijf op zoek naar oplossingen.
 - h. **Ook als een kind (tijdelijk) geen contact wil, kun je als pleegouder de ouder in beeld houden**. Dit kan door een vaste bezoek-/belafsprake tussen pleegouder(s)/ ouders(s). Hier kun je op een ongedwongen moment over praten; "Ik heb vandaag ook nog mama Joke gesproken" Vertel wat je besproken hebt en of er nieuws is.
4. Volwassen (ex)pleegkinderen geven regelmatig aan dat ze zich als kind niet gehoord voelden. Ook als er wel met hen is gesproken. Het is belangrijk om dit **gesprek over contact met ouders herhaaldelijk te voeren**, op verschillende momenten en manieren. Door stress komt informatie regelmatig niet of maar half binnen.
 5. Als het kind echt niet wil, laat het onderwerp dan even rusten. Maar spreek wel weer met elkaar af wanneer jullie het er weer samen over gaan hebben en eventueel tot nieuwe afspraken kunt komen. Hiermee straal je weer uit: **je kunt je ouders niet weggummen**. Het helpt een kind niet als je meegaat in "wat je niet ziet, is er niet".